

رئیس محترم هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

بسلام و تحیت

عطف به نامه شماره ۹۹۰۳۰۲۹ مورخ ۱۴۰۰/۰۳/۳۰؛

موضوع ماده ۲۴ و کلیه بندهای ذیل آن از تعرفه عوارض محلی سال ۱۳۹۰ موضوع سهم شهرداری از تفکیک اراضی بابت کاربری‌های عمومی و تغییر کاربری، در جلسه مورخ ۱۴۰۱/۰۸/۱۲ فقهای معظم شورای نگهبان مورد بحث و بررسی قرار گرفت که به شرح ذیل اعلام نظر می‌گردد:

— در بند ۱، اطلاق واگذاری رایگان بدون مصلحت لازم‌الرعايه و بالخصوص اطلاق اخذ (۳٪) درصد بدون مصلحت لازم‌الرعايه خلاف شرع است، مگر آنکه با رعایت معیارهای قانونی جعل عوارض، وضع شده باشد. تشخیص قانونی بودن آن بر عهده دیوان محترم عدالت اداری است.

— در بند ۲، دریافت حق مشرفیت خلاف شرع شناخته شد. گرچه عوارض بر حق مشرفیت با رعایت شرایط قانونی، خلاف شرع نیست.

— در بندهای ۳ و ۴، اطلاق اخذ درصدهای ذکر شده در شرایط مختلف تغییر کاربری مذکور، بدون وجود مصلحت لازم‌الرعايه و مخصوصاً گرفتن خود زمین در این شرایط خلاف شرع است، مگر آنکه براساس معیارهای قانونی جعل عوارض، وضع شده باشد که تشخیص آن بر عهده دیوان محترم عدالت اداری است.

— در بند ۵، با استظهار اینکه مصالحه با اختیار فرد است و اجباری بر آن نیست، خلاف شرع شناخته نشد.

— بند ۶ مبنیاً بر موارد مذکور درخصوص بندهای ۱، ۲ و ۳، خلاف شرع شناخته شد.

— در همه موارد نیز در صورت بروز اجحاف نسبت به اشخاص، خلاف شرع خواهد بود و در موارد ضروری که شامل موارد قانونی نمی‌شود، باید جبران خسارت گردد.

سیامک ره‌پیک